

O třech světluškách

Richard
Skolek

ilustrace
Alena Schulz

© Richard Skolek, 2018
© Stanislav Juhaňák – TRITON, 2018
Illustrations © Alena Schulz, 2018

Pro radost dětem vydal Stanislav Juhaňák – TRITON,
Vykáňská 5, 100 00 Praha 10
v Praze roku 2018 jako svou 2370. publikaci.
Vydání 1.

Jazyková redakce a korektury Viola Somogyi.
Ilustrace Alena Schulz.

Sazba Vladimír Vyskočil – KORŠACH
Tisk Omikron Invest, s.r.o.

www.tridistri.cz
ISBN 978-80-7553-504-7

Kdysi dávno rostl za devaterem hor a devaterem řek obrovský strom, který se jmenoval Taruk. Jeho dřevo bylo pevnější než skála a každý jeho list byl veliký jako rákosová chatrč. Rostl v hluboké džungli, kam lidská noha dosud nevkročila; byl tu déle než lidé, a měl tu být i po nich.

Taruk byl vládcem světla – každý večer je postupně vstřebával do sebe, a když se setmělo, rozzářil se. Jeho tři služebnice, světlušky Daršani, Nileši a Imali, pak toto světlo roznášely po obloze – když na potměném nebi našly místo, které se jim líbilo, trochu ho tam nechaly. Z takových míst se potom na jednu noc stávaly hvězdy.

Daršani byla ze všech světlušek nejrychlejší – pokaždé stihla roznést daleko víc světla než její sestry. Nileši zase vynikala tím, že o světlo krásně pečovala, a tak byly její hvězdy nejzářivější. Jen Imali, ta nejmladší, se zdála úplně obyčejnou; nebylo nic, v čem by své sestry předčila, a ty se jí za to často posmívaly.

Jednoho dne se Daršani a Nileši rozhodly, že už je nebaví rozžíhat hvězdy nahodile – chtěly z nich skládat různé obrazy. Imali se ten nápad nelíbil, starší sestry jí ale nedaly na výběr a přinutily ji, aby jim pomáhala. Výjimečné tu přece byly ony, tak proč by se s ní měly radit nebo se jí na něco ptát?

První den se jim příliš nedařilo – výjevy byly zmatené a světlušky zjistily, že nesmí pracovat zbrkle

a že musí dávat pozor, co dělají ostatní. Druhý den to nebylo o mnoho lepší. Nileši se před sestrami chtěla předvést a její hvězdy zářily ještě oslnivěji než jindy – kdyby tvořila sama, ničemu by to nevadilo, ale ve společných obrazech, na nichž se podílely všechny, to vypadalo nepatříčně. Třetí den byly se svou prací konečně spokojené, a když se na svá souhvězdí dívaly, moc se jim líbila.

A líbila se i Tarukovi, dokonce tolik, že světluškám dalšího rána přikázal, aby na obloze každou noc rozžehly právě tato souhvězdí a aby v nich nechyběl ani nepřebýval jediný zářivý bod.

„Já to zkusím,“ řekla Daršani, když přišel večer, a začala rychle rozsvěcet hvězdy. Taruk ale po chvíli zlostně zamručel – Daršani netrefila ani jedinou. Světluška tedy zahanbeně vrátila všechno světlo stromu.

